

Tainan vanha kilpakumppani, FWB-ori Kiahana Renard eli "Kettunen" viettää Virolahdella lepposia eläkepäiviä ja tulee mielellään kaverikuvaan Tainan kanssa.

Taina Teittinen hallitsee hevosen sekä koulu- että montésatulasta käsin

Virolahtelaistunutta Taina Teittistä ei voi syyttää lajirasismista. Kouluratsastajana tunnetuksi tullut Teittinen innostui myös ravihevosista ja nimenomaan montesta. Pienen maalaistallin tarhoista löytyy niin intermédiaire-tasolla kilpaillut, itse varsasta asti koulutettu puoliveriratsu kuin monté-hevoseksi hankittu amerikkalais-ranskalainen lämminveriorikin.

Haastattelija ei muista aiemmin tavanneensa vannoutunutta kouluratsastajaa, joka olisi myöhemmin startannut montélähdössä. On siis pakko hieman kysyä taustaa tähän, tosin ainoastaan hyvässä mielessä.

- Onhan tätä muutama ihmetelty. Kai tämä on sitten jonkinasteista alustavaa viidenkymppin villitystä. Eivätkös miehet tässä vaiheessa osta moottoripyörää ja sen seläistä, 45-vuotias Teittinen heittää.

Raviurheilussa Teittistä kiehtoo monikin seikka. Hän pitää lajin fyysisyydestä ja siitä, että se on kuin eri maailma. Ensimmäistä montékokemustaan hän muistelee nauruen:

- Alku oli ihan, että mikäs tässä. Kolmas viisisatanen oli jo, että "oh dear". Viimeiset viisisataa olikin jo, että "hell no", ei ikinä. Startin jälkeen jalkani vapisivat ja minut piti lähestulkoon auttaa satulasta alas. Laji vaatii ratsastajalta niin kovaa kuntoa, etten olisi ikinä uskonut!

- Toki kouluratsastuskin vaatii voimaharjoittelua, mutta eri tavoin. Jos vertaisi, niin kouluratsastus olisi balettia ja ravit taas lähinnä neljänsadan metrin juoksu. Kouluratsastus on arvostelulaji, jokainen kouluratsastaja on varmasti joskus ihmetelty saamiaan pisteitä. Joskus on tehnyt mielestään hyvän radan, eivätkä pisteet ole sen mukaiset. Joskus on käynyt niinkin,

ettei suoritus omasta mielestä ollut niin häppöinen, ja silti pisteet ovat kelvolliset. Raveissa jossittelulle ei ole sijaa. Se voittaa, kenen turpajouhet ovat ensin maalissa, Teittinen summaa, mutta muistuttaa tämän olevan kunkin lajin erityispiirre ja sen mukaan on mentävä.

Totaalisesta lajin vaihdosta ei kuitenkaan ole kyse, vaan Teittinen ratsuttaa ja valmentaa leipälajinsa parissa edelleen. Valmennettavia löytyy kotikulmilta pääkaupunkiseudulle. Teittinen kertoo nauttivansa kotona olostaan.

- Takavuosina tuli juostua tuhatta ja saataa ympäriinsä. Enää en sitä halua. Olen ollut talleilla töissä sekä pyörittänyt Järven-

Tilan laitumilla käyskentelee myös varsoja, tässä Tainan rapsuteltavana tammavarsa Kiahian Renardista ja Lucy Luckista.

päässä omaa talliyritystä. Helsingin vuosina toimin myös kosmetologina. Maalle muutto oli samalla elämänmuutos. On ihanaa, kun kotipiirissä voi keskittyä pääasiassa omiin hevosiin ja koiriin, eläimiään selvästi rakastava Teittinen huokaa.

Virolahdelle Taina päätyi miehensä Pekan ansiosta. Talli on kokenut mittavan remontin. Karsinamäärän ei ole tarkoitus olla kovin suuri. Kotitilan laitumilla laiduntaa myös muutama tamma varsoineen ja rakenteilla on myös pihatto niitä varten.

Kotkasta kotoisin oleva Teittinen aloitti ratsastuksen jo pikkutyttönä, kun vanhemmat veivät hänet ratsastuskoulun tunneille. Ensimmäisen hevosensa, ruuna Truron Taina sai vanhemmiltaan rippilahjaksi. Sillä hän ratsasti sekä koulua että esteitä. Seuraava hevonen oli Zano, jolla pääsi eteneeseen kilpailuissa vähän pidemmällekin. Esteratsastus jäi vähemmälle tässä vaiheessa. Zanoa seurasi Pentathlon, jolla Taina pääsi starttaamaan jo vaativaakin. Samaan aikaan Teittinen ratsasti muidenkin hevosia ja urapolku kohti hevosalan ammattilaisuutta oli alkanut.

Kettusen satulassa kultaa ja kunniaa – hevosen hyvinvointi edellä

En erikseen kysynyt Teittiseltä, mikä on hänen elämänsä hevonen, mutta se taisi tulla sanomattakin selväksi. Tallin vierustarhassa aurinkoisesta syyspäivästä nauttiva 19-vuotias FWB-ori Kiahian Renard (i. Roi Du Ballet e. Walburga) ilahtuu Teittisen tullessa rapsuttelemaan ja rapsuttaa innokkaasti vastalahjaksi. Teittinen halailee vanhaa kilpakumpaniaan ja on silmin nähden lämpimissä väleissä "Kettusen" kanssa. Taina (silloinen Rajala) osti oriin jo pikkuvassana kasvattaja Hannele Tommilalta. Kiahian Renardin palkinnot ovat varustehuoneessa paraatipaikalla. Omistajansa lisäksi Kiahian Renardilla kilpaili myös Marko Björs. Palkintorivistöstä on havaittavissa esimerkiksi Breeder's Prizen, 5-vuotisderbyn sekä 6-vuotiscupin voitot. Teittisellä on kasvamassa myös yksi Kiahian Renardin jälkeläinen, vaikkei ori muutoin olekaan ollut jalostuskäytössä.

Virolahdelle muuton yhteydessä Kettuselle koittivat eläkepäivät. Teittinen on luvannut hevoselle, ettei hän enää ratsasta sillä kentällä. Oriherra saa nyt liikuntaa ren-

nosti lännensatulan alla.

- No, kyllä tällä joskus vielä jotkut valmennettavat ottavat tuntumaa kouluratsastuksen maailmaan, Teittinen myöntää.

Hyvin hoidettu ja ratsastettu hevonen on vanhanakin kunnossa, vaikka kilometrejä jo takana onkin. Teittinen on seurannut suomalaista kouluratsastusta läheltä vuosikausia. Hän kertoo olevansa iloinen nähdessään, miten hevosten yleinen hyvinvointi sekä ihmisten tietämys asioista on parantunut vuosien varrella. Ainoastaan horsemanshipissä on joidenkin osalta vähän puutteita, mikä voi Teittisen mukaan johtua siitä, etteivät nuoret enää osallistu talleilla kaikkeen toimintaan laidasta laitaan, kuten ennen vanhaan. Ratsastustunneilla käyminen edistää ratsastustaitoa, muttei se yksinomaan riitä, kun halutaan saada hevostaidot kokonaisvaltaisesti halluun.

- Hevosten perustarpeet ovat pääosin kyllä hyvin hoidossa, Teittinen kiittelee.

Minna Svartsjö